

JUGOSLOVENSKO NOVINARSKO UDRUŽENJE
SEKCIJA LJUBLJANA

10/16
Narodni praznik 1. decembra ob 8. uri zv.

KONCERT

v „Unionu“ na korist novinarskega pokojninskega fonda

Na koncertu nastopijo
violinska virtuozinja gospa *Fanika Brandlova* iz Maribora,
Orkestralno društvo in pevski zbor Glasbene Matice ter pevska
zbor *Ljubljanskega Zvona* in *Slavca*

SPORED

1. a) *Ādamič: Turkestantske ljubavne pesmi, za flavto, oboo, klarinet in godalni orkester*
b) *Grainger: Mook Morris, za godalni orkester*
c) *Dvořak: Valček št. 2, za godalni orkester*
Orkestr. društvo Glasbene Matice. Dirigent g. prof. E. Ādamič
2. a) *Ādamič: Zrelo žito*
b) *Dr. B. Ipavic: Ej tedaj . . .*
c) *Ānděl: Čaši me, češi . . . (hrvaška narodna)*
Mešani zbori. Pevsko društvo Slavca. Devovodja g. prof. Josip Brnobič
3. a) *Schubert-Elman: Uspavanka*
b) *Dvořak-Kreisler: Slovanski ples v E-molu*
c) *Wieniawski: Capriccio-valse op. 7*
Solo-točke za gosli s klavirjem, ga. Fanika Brandlova; na klavirju g. prof. J. Ravnik
4. a) *Pavčić: Dekle, poglej me prav . . .*
b) *Ādamič: Ciganska posmehulja*
c) *Lajovic: Zeleni Jurij . . .*
Mešani zbori. Pevsko društvo Ljubljanski Zvon. Devovodja g. Zorko Prelovec
5. *Mokranjac: Pesmi iz Bosne (XIV. rukovet)*
Mešani zbor. Pevski zbor Glasbene Matice

PO KONCERTU DRUŽABNI VEČER S PLESOM SVIRA GODBA DRAVSKE DIVIZIJSKE OBLASTI

Sedeži po 35, 30, 25, 20, 15, 12, 10 in 8 Din. Stojišča po 7,
dijaška po 5 Din

Orkestralne točke.

Emila Adamiča „Turkeštanske ljubavne pesmi“ so nova skladba, ki se danes prvič izvaja. Skladatelj je živel kor vojni ujeftnik v Turkestanu in je nabral tam bogat zaklad narodnih pesmi. Iz njega je zajel tudi melodijozne „Turkeštanske ljubavne pesmi“, ki imajo v sebi tudi mnogo slovanskega.

Graingerjev „Mock Morris“ je moderna, med svetovno vojno nastala orkestralna kompozicija. Percy Aldridge Grainger je Avstralec, ki pa živi že mnogo let v severoameriških Zedinjenih državah in spada tam med najpopularne še skladatelje. Oduševlja se za melodije ameriških črncev in poskuša moderni „jazz“ dvigniti na umetniško, koncertno višino. V Jugoslaviji njegovih del doslej še niso izvajali.

A. Dvořakov „Valček št. 2“ je mojstrska skladba, ki jo običajno igrajo godalni kvarteti. Valček je ljubeznivo živahen in poln slovanske melodičnosti.

Vijolinska virtuozinja Fanika Brandlova je rodom Mar borčanka, hčerka slovitega izdelovalca orgel in klavirjev Josipa Brandla v Mariboru. Studirala je vijolino na Dunaju in Zagrebu ter koncertirala že po vseh večjih mestih Jugoslavije in bližnjega inozemstva.

Zrelo žito.

Emil Adamič.

Polja nobena niso plodnejša,	Srpu pozvanja;
Žita nobena niso zrelejša,	Pridi, požanji v zlatem me stanju.
Kakor je dvakrat deset	Pojdi mi škodo zabraniti,
Z upi napolnjenih let.	Fantič oklice naznavit.
Klasje se klanja,	Pridi — fantič — pridi!

Silvin Saraenko.

Ej tedaj ...

Dr. Benjamin Ipavic.

Na platani slavček plaka v tihi mrak,
Na gredicah noči čaka koprneči mrak;
Ko pa vtihne bolni slavec in zaspi,
In ko mrak se v nočno temo potopi:
Ej tedaj pa fantič pride k meni v vas,
Da poljubi mi očesi, ustni in obraz,
Da mi pravi o ljubezni lepših dneh,
Da privabi mi na ustni spet brezskrben smeh.

Češi me, češi.

Anton Anđel.

Češi me, češi, majkica!	Ljubi me, ljubi, majkica!
Ne buš me više česala;	Ne buš me više ljubila;
Kam si pojdem zajdem,	Kam si pojdem zajdem,
Tam si dobro najdem.	Tam si dobro najdem.

Hrvatska narodna.

Dekle, poglej me prov . . .

Josip Davčić.

„Dekle, poglej me prov,
da t' ne bo jutri žov,
da ne boš rekla, da sem te goljfov!“
„Kaj te bom gledala,
saj sem te videla,
tavžentkrat boljš' bi b'lo, ko b' te
ne b'la!“

„Ljub'ca poglej me prov,
da t' ne bo potlej žov,
da t' ne potečejo drobne solze!“
„Če mi potečejo,
naj le potečejo,
saj mi potečejo zavolj' tebé!“

Narodna.

Ciganska posmehulja.

Emil Adamič.

Cigani se oženido; ajme cendu, mendu zeleno.
Drevi so jo poprosili; ajme cendu, mendu zeleno.
V torek so jo poročili; ajme cendu, mendu zeleno.
V sredo sina je povila; ajme cendu, mendu zeleno.
V četrtek so ga krstili; ajme cendu, mendu zeleno.
V petek so mu svete dali; ajme cendu, mendu zeleno.
„Ako neče krasti, Bog mu ne daj rasti!“
Ala brate, na zelene trate!

Narodna.

Zeleni Jurij.

Anton Lajovic.

Jurij Zeleni se z mavrico paše;
srečno, veselo selo bo naše:
že za vodo čez travnike jaše.
Z glavo namigne,
trava se vzdigne,
obraz okrene,
veje odene,
z okom obrne,
cvetje se strne.
Jurij zeleni, ne hodi drugam,
vinca in pesmi poln je naš hram,
dražo bo tebi, milo bo nam.

Dobri ljudje vi, jasno vam lice!
Rad bi popeval z vami zdravice,
ali gole so Slovenske gorice.
Jasno vam lice, misel najbolja!
Z vami ostati bilo bi me volja,
a na Koroškem še pusta so polja.
Pusta so polja, slana in mraz,
treba hiteti, kliče me čas,
ali ob leti spet bom pri vas.
Konja vspodbode, v daljo izginja,
cvetje, zelenje za njim se razgrinja,
da nas Zelenega Jurja spominja.

Oton Župančič.

Pesme iz Bosne. (XIV. rukovet.)

St. Mokranjac.

Kara majka Aliju,
ej, i nevjestu Ajriju.
Ej, neče Ajra da radi,
ej, več se s majkom inadi.
Kad to čuo Alija,
ej, on počera Ajriju.
Ej, pa poteže on svoj nož,
ej, da ubije Ajriju.

Moli mu se Ajrija,
ej, ne ubi me Alija.
Ej, naj ti majko jabuku,
ej, nema više Ajrije.

Svaka tica u šumici,
ej, pjeva pjesmu veselo.
A ja tužan u tavnici,

ej, pjevam pjesmu žalosno.
Devojka viče iz tanka grla,
aman, s visoka brda.
Može li biti što bit nemore,
aman, riba bez vode,
aman, tica bez gore,
aman, a ja devojka
bez mlada momka.

Što no mi se travnik zamaglio,
ej, dali gori
dal' ga kuša mori.
Devojka ga okom zapalila,
ej, čarnim okom
kroz srčali pendžer.

Uzrasto je zelen visok bor.
Ajde mi, ajde vaj.
Uzrasto je zelen bor
uz Alagin bjeli dvor,
šibaj de var.
Tu je kmetstvo i divor.
Ajde mi, ajde vaj,
i u kmetstvu Niko moj,
šibaj de var.
Milji mi je Niko moj.

Ajde mi, ajde vaj,
Milji mi je Niko moj,
no sve selo i sav rod,
šibaj de var.

Orkestralno društvo
Glasbene Matice

priređi svoj

I. redni koncert

v ponedjeljek
dne 13. decembra 1926

Na sporedu so znamenita
orkestralna dela Borodina,
Honeggerja in Stravinskoga

